

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Narodna prometna banka v Ljubljani.

Banke, kakor smo jo ravnokar imenovali, nimamo še mi Slovenci; pač pa je nekaj narodnih meščanov našega stolnega mesta poskusilo že lani osnovati denaren zavod s trdiko: „Kranjska prometna banka“, kateri bi imel biti namen, odpomoči nedostatku takega zavoda, ki ga vsi naši trgovci in obrtniki zelo zelo pogrešajo. Od onega časa namreč, kar je propala „Kranjska eskomptna banka“, nimajo naši trgovci in obrtniki že nekaj let denarnega zavoda, v katerem bi mogli za kratke roke prebitno glavnicu koristonosno nalagati ter jo v potrebi zopet vsak trenotek brez vsake škode, brez izgube na obrestih jemati. Takega denarnega zavoda je tedaj zelo potreba in mi smo uverjeni, ako bi se osnoval, da bi ga vsi zasobniki z veseljem pozdravili.

Kakor smo rekli, snovalo je že lani nekaj odličnih narodnih meščanov jednak denaren zavod; zagotovilo si je delniško glavnicu v znesku 125.000 gl. in je uložilo pri c. kr. visoki vladi prošnjo za dopustilo. Toda vlada ni dala dopustila, ker je rečeno vsoto zmatrala za prenizko, vendar pa cela stvar ni zaspala. Ali je bilo vladno utemeljevanje radi prenizke vsote upravičeno ali ne, o tem nam ni danes besedovati. Dovolj, da to konstatujemo. Kakor ravno čujemo iz pristnega vira, narodni naši trgovci niso držali rok križem, zagotovili so si delniško glavnicu v znesku 250.000 gld., kakor jo vlada zahteva, in tako je pač zdaj upati, da bode tudi vlada dovolila ustanovitev rečenega denarnega zavoda.

Ne tajimo, da pri tem osnovanju sodelujejo tudi nekateri nepristranski pošteni Nemci ter s tem zagotavljajo uspeh tudi v svojih krogih, kar mora podjetju vsekakor le koristiti. In temu se tudi veselimo zato; ker vidimo, da je vendar mej nami še mož one stranke, ki se ne protivijo razvoju naših upravičenih teženj.

Ako pa se veselimo ustanovitve tega zavoda, to moramo že zdaj povedati in povdariti, da se tu gre za veliko uprašanje, ali naj bi ta za trgovce in imovite zasobnike velevažni denarni zavod

imel zopet nepriljubljeni in nekoristni značaj utrkizma, ali pa za to, ali ne bi bilo mogoče osnovati in pridobiti ta denarni zavod namenom narodnih krogov.

Kdor je že kdaj deloval na političnem polju; kdor pozna trdno podstavo naših protivnikov, ki se jedino upirajo na moč svoje glavnice, katero zlasti pri volitvah zlorabijo v našo škodo; ta je tudi že bitko čutil, da mi ravno zato v političnem življenju ne igramo one uloge, katera nam pripada po pravu in zakonu, in da nas naši protivniki le zato zmatrajo za inferioren narod, ker so malone vsi naši rojaki prešli v nemški tabor, v katerem imajo več prilike razvijati in utrjevati svojo gmotno moč. Kdor je torej vse to opazoval, bode tudi pojmlil, koliko vrednost ima tak denarni zavod za naše stolno mesto posebe in v obče za ves naš narod, kateri, da bi si zagotovil toli važno gospodarsko neodvisnost, moral bi si že zdavnaj napraviti zavod, kateri bi imel delovati za gospodarske namene naše dežele. In zdaj, ko se zopet snuje in oživlja ta denarni zavod le v naše gospodarske namene, dolžnost je vsacega domoljuba, katerega je Bog obdaril s posvetnim blagom, da se kot delničar udeležuje tega podjetja.

Roko na srce in priznajmo odkritosrčno, da so srenejši in bogatejši naši rojaki, ki so sicer dobri in pošteni narodnjaki, prestopali v protivni denarni tabor, da so tako nehotoma povečevali nemštvo ter ovirali zdatno vsakršno narodnopolitično in narodnogospodarsko gibanje in obstoj naš. Večina naroda bila je tako potisnena v stran, na polje, kjer je robovala, propadala in obubožavala.

Take so v resnici naše narodnogospodarske razmere, katerih ne smemo več trpeti, ker imamo dovolj narodne glavnice in ker se nam je le združiti treba, da se osvobodimo od tuje tlačeče nas glavnice; le združiti se nam je treba ter iskati pomoči v samih sebi.

Da bi se izplačevalo naše podjetje, o tem ni dvojiti in to se vidi lahko iz uspehov propale „Kranjske eskomptne banke“. Kranjska eskomptna banka plačevala je delničarjem v letih 1876, 1877, 1878 po 6%, v letih 1879, 1880, 1881, 1882 po

7% in leta 1883 7½%, pri čemer se je porabilo za prihranilni zaklad 85.000 gld., kateri je pri tem dosegel skoro ⅔ višine delniške glavnice. Uloge strank v obrestovanje dosegle so višino 1.299.088 gl. 54 kr. v letu 1883. samem in se je eskomptovalo v 9 letih 42.000.000 gld., dočim je bilo le neznatnih izgub. Nihče ne ugovarja nam, da je banka konečno venderle propala, kajti smemo reči z mirno vestjo, da je ta žalostna osoda ne bi nikdar dohitela, ako bi upravni svet ne bil imel brezmejnega nadzorovalnega zaupanja v tedanjega brezvestnega ravnatelja Zenarija. Naši trgovci in delničarji našega podjetja, kateri bodo poklicani voditi ta denarni zavod, so nam znani in porok po svoji poštenosti, imenju in socijalnih stopinjah ter po uzorni upravi svojih podjetij, da se bode narodna prometna banka v Ljubljani ne samo uzdržala, ampak da bode tudi sadunosno prospevala. Pričakujemo pa tudi od vseh drugih krogov po deželi, da spoznajo zgodovinsko resnico, da narod, ki se mu je boriti za politične pravice, ne doseže nikdar svojega namena, ako je v narodnem gospodarstvu odvisen od svojega protivnika.

Opozarjajoč torej čitatelje in imovite stanove našega naroda na to velevažno podjetje ter pokladaje jim na srce, da se ga mnogobrojno in znatno udeležujejo, pristavljamo še to, da stoji delnica 200 gld. in se mora polno uplačati.

V trgovskih krogih rabijo zdaj nemške menice; naš zavod pa bode spravil v promet menice s slovenskim tekstom ter bode uvel in uresničil enakopravnost tudi na tem polju. Kaj to pomeni, presodi lahko vsakdo sam, komur je znano, kako so naša sodišča z ozirom na uknjiževanje slovenskih dolžnih pisem baš Slovencem nenaklonjena — še danes.

Še na nekaj naj opozorimo, na kar se bode ozirala naša prometna banka, in to so takozvani čeki, ki so v našem javnem prometu še premalo znani. Na Angleškem na pr. je trgovski običaj, da posamični trgovci in zasobniki malo gotovine ali takorekoč nobene blagajnice nimajo doma, ampak da ves svoj denar polagajo v banko ter le takozvani „drobiž“ za majhne dnevne potrebe hranijo

LISTEK.

Rodbinski spomini.

Ruski spisal G. P. Danilevski, prevel Vinko.

II.

Pradedova senca.

V koledarjevem dnevniku mojega pradedu, Jakoba Jevstafoviča Danilevskega v letu 1776. napisana je ta-le opomba:

„13. junija v ponedeljek založil sem dvor v Azovski guberniji na rečici Bogati.“

Leta 1778. bilo je tam zapisano:

„24. julija, v torek o polnoči prišli smo na dvor ob Bogati — jaz, Ašenka, Ivanuška in učitelj Grigorevskoj. V tistem časi so naselniki teh pustinj pobegnili in sosedu mojemu, kapitanu od straže njenega velečastva ranjke carevne Elizabete Petrovne, g. Uvakinu, so njega podaniki, ker je nečastno, njegovemu stanu uprav protivno ravnal z njimi, storili tak nezasišan in grozen čin, da če bi prav mene več na svetu ne bilo, — bi senca moja o tem pripovedovala potomstvu...“

Jakob Jevstafič postal je sosed g. Uvakinu vsled tega, ker je ne dolgo po poroki z mojo prababico Ano Petrovno želel napraviti jej poseben dar. Pod uplivom nedavnih tradicij o zaseljenju tega kraja, hotel ga je najprvo naseliti ter jo potem iznenaditi, pripisavši jej rodovitno, krasno step, 7000 desetih obsežno, katero je za štiri tisoč rubljev v asignacijah kupil od generala Stoppelna. Ta zemlja nahajala se je v takratni Azovski, sedanje Jekaterinoslovski guberniji, mej rečicami Bogato, Bogatenko in Lozovo, ter bila čez sto vrst oddaljena od Prišiba, rodnega posestva pradedovega.

Hoteč ženi naseliti dvor, preskrbel je Jakob Jevstafovič z neustrojeno kožo prevlečeno kalmaško kubitko, vzel iz Prišiba s sabo nevoljnih delavcev in poprej v Moskvi od Arhanova kupljenega pisarja Mihajla Portjanega, prvega poznatelja teh zadev in nadzornika kupljene stepe, in pričakujoč nekje pod Tulo kupljenih seljakov, pričel staviti za naselnike izbe, hleve za živino in vodnjak.

Grajenje je šlo vsled tedajšnjih težav pri dobivanju gradiva počasi od rok. Vrh tega so se pri prepeljevanji nakupljenih naselnikov zgodile neke nepričakovane nepravilnosti. Zategadel je prvi dve leti po nakupu zemlje Jakob Jevstafič, ne gledé na slabo zdravje, časih prihajal na Bogato ter se silno

togotil, bivajoč v kalmaški kubitki, stoječi na robu okroglega stepnega gozdiča.

Imejoč neprestano opraviti z gospodarstvom razsežnih posestev in s pravicami z blagajnico in sosedi, hodil je Jakob Jevstafič vedno sedaj v gubernijsko mesto, sedaj v stolico ter bil zmirom slabe volje. Nič mu ni bilo tako ljubo, kot seja doma v zelenem svilenem habatu na belih jagnječjih kožah; pri tem je poslušal pripovedovanje Ašenke, nad katero je kljub temu časih zarenčal. Tu pa je imel mesto lesnatih bregov Donca in gosto naseljenega Prišiba divjo, puščobno step.

Jakob Jevstafič je imel rad, ako so v sobi, kjer je spal, cvrčali cvrčki. Ako se je časih zgodilo, da so kam prišli, takoj je poslal Ašenko h kakemu sosedu. Ana Petrovna je ostala čez noč kot gost, pogrnila na tla rjuho, pričela z iglo drgniti po glavniku, povabila s tem izza peči in iz špranj nekaj cvrčkov ter jih nesla možu v škatljici. Časih je Jakob Jevstafič sam naložil pri katerem svojih ljudi takih kričacev ter jih spustil v svojo spalnico. Potem je po cele večere, posebno po zimi, posedal pri oknu ter poslušaje govoril:

— Kaka krasna godba! Kakor bi bili godci! Kakó se ujemajo! Sedem ljudij je danes pelo!

Pisar Portjanov je poznal običaj svojega go-

doma; svoje večje vsote izplačajo v banko v čeki in svoje dohodke tudi v čeki od svojih dolžnikov prejemajo. Čeke rabijo tam v prometu ravno tako, kakor pri nas papirnat denar, le s tem razločkom, da se tam čeki neprestano obrestujejo, in dotlej, da dospe ček po daljši, da zelo dolgi cirkulaciji do izplačila, oziroma do amortizacije.

Toda dovolj za danes toliko o našem novem denarnem zavodu. O priliki bomo rekli še katero; za sedaj naj le še izrečemo svoje zadoščenje, da nas zelo veseli, da je naša narodna prometna banka na tako zdravi in izborni podlagi zasnovana, da nas veseli, da je podjetje v izvrstnih narodnih in poštenja vrednih rokah, ki hočejo delovati ne samo v to, da se na narodnogospodarskem polju osvobodimo od tuje more — tuje glavnice, ampak tudi v to, da s tem prekornim smotrom spajajo tudi narodne težnje, torej naše idealne težnje. V to ime želimo podjetju in podjetnikom obilnega uspeha!

—k.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 11. januarja.

Včeraj se je v zbornici **ogerski** začela debata o novem vojnem zakonu. Posvetovanja v klubih so pokazala, da bode opozicija proti vojnemu zakonu znatna in da je prav lahko mogoče, da ga še zbornica kaj spremeni. Oba opozicijska kluba sta se odločno izjavila proti novemu vojnemu zakonu, pa tudi vladni pristaši so odločno pobijali nekatere določbe. Minister Tisza je v liberalnem klubu že moral pretiti z demisijo. Posebno so mnogi poudarjali, da se mora zakonito določiti, da smejo častniki napraviti tudi izpit v madjarščini in grajski poostrene določbe glede jednoletnih prostovoljcev. Jako hudo je dirnilo naše levčarje, da Madjari hočejo večje pravice za svoj jezik in da je odločen član vladne stranke naglašal, da bi bilo ponižanje madjarske narodnosti, če bi častniki morali izpite napravljati le v nemščini. Kako so proslavljali in Čehom za vzgled postavljali Madjare, ko je ogerska vlada nekaj ukrenila, da se zboljša učenje nemščine, a sedaj je njih veselje kar splavalo po vodi, ko Madjari hočejo nemškemu kulturnemu jeziku prikrajsati sedaj celo pravice v vojski. „N. fr. Pr.“ že britko toži, da ne bode nobenega pravega uzroka več, da bi češki častniki ne smeli delati izpitov v češčini, poljski pa v poljščini, če se dovoli Madjarom, da bodo smeli napravljati častniške izpite v madjarščini. Nadalje razklada Ogrom, da je naša vojska skupna, da torej oni nima svoje vojske — Proti ukazu, da bi se bolj gledalo na pouk nemščine, se je začela že tudi velika agitacija zlasti v opozicijskih krogih. Pa tudi srednješolski profesorji so se že izrekli, da ni izvedljiv. Kakor kaže, bode ta ukaz, ki je bil napravil toliko veselja nemškim liberalcem, ostal le na papirju, kajti tudi Arpadovci preveč ne čislajo nemške kulture.

Vnanje države.

Govori se zopet, da se v kratkem začne pogajanja med **Avstrijo** in **Rumunijo**, da se sklene trgovska pogodba. Rumunci bi bili voljni nekoliko prijenjati Avstriji, če se jim le dovoli izvažanje živine v Avstrijo. Tudi naša država bi že iz političnih ozirov nekaj odjenjala Rumuniji, a vender se še jako dvomi, da bi se kmalu doseglo sporazumljenje.

V Sofiji se je bila zbrala **bolgarska** cerkvena sinoda. Vladi pa mnogi člani neso ugajali in

je zatorej našla, da se volitev nekaterih škofov ni vršila po zakonito predpisanih pogojih. Zaključila je torej seje sinode, da eksarh odredi nove volitve.

Gubernatorji **russkih** pribaltijskih provincij povabljeni so v Peterburg, da se udeležijo posveto vanj v ministerstvu notranjih zadev, da se uvede rusčina za jedini uradni jezik. Že dolgo v Rusiji ukrepajo, da bi v pribaltijskih pokrajinah izrinili nemščino iz šol in uradov, toda ta zadeva le počasi napreduje. Bogati nemški baroni s svojim uplivom vedno dosežejo, da se ta stvar zopet od oži.

Vojni minister **italijanski** toži več časnikov, ker so napačno poročali o razporu med njim in generalom Mattei-em, katerega so predstavili v disponibiliteto. Ker se sodi, da je general Mattei sam pošiljal poročila dotičnim časnikom, se je proti njemu začela disciplinarna preiskava.

Republičanski kandidat za zbornico **franco-sko** v Parizu, Jaquet, dosedaj ni razvil nobenega programa. Misli baje, da je to nepotrebno, ker vsakdo ve, da je veren republičan. Pa tudi general Boulanger dosedaj ni nikdar podrobneje razkril, kako sodi o raznih vprašanjih. Mnogo je že govoril proti sedanjemu stanju na Francoskem, pa vselej modro zamolčal, kako da on misli državo urediti. Pri volitvi v Parizu pa tudi ne pojde za to, ali se narod izreče za bolj radikalno ali pa za bolj zmerno politiko, temveč le za to, ali je večina volilcev za republiko ali za diktatorstvo. Tu ni treba nobenih programov. Kdor želi, da ostane republika, bode volil Jaquesa, kdor je zoper republiko, dal bode glas svoj za Boulangerja. Kak bode pa izid te volitve, danes niti soditi ne moremo. V predmestjih ima Jaques mnogo pristašev, v notranjem mestu pa ni dosti znan.

Ob Eminu paši in Stanley-i še sedaj ni prav zanesljivih izveštij. Sodi se pa v obče, da sta še živa. Znani **afriški** potovalec Junker misli, da Stanley jeva karavana ni uničena, in da Emin paša ni ujet. Če je Mahdi ujel dva bela človeka, kakor je poročal Osman Digma, sta to Grk Marko in malteški žid Vitehassan. Emin paša se je pa s parniki svojimi najbrž umaknil proti jugu. Iz Sudana prihaja vest, da je v septembru Emin paša zmagal Mahdija in da slednji torej ni prisvojil si ekvatorijalnih pokrajin.

Dopisi.

Iz Kurje vasi 9. januarja. [Izv. dopis.] Večkrat dramila me je misel, še jedenkrat na tem mestu izpregovoriti o cesti že toli in tolikrat imenovani; cesti, katera je običnemu prometu v resnici potrebna, in bi se dala s primerno malimi stroški zgraditi. Toda vsekdar odgovarjal sem si v duhu: pusti, saj se tako očita, da delaš le radi sebe ter se nihče drugi ne briga za to cesto.

Ko pa dobim prvo štev. „Brusa“ ter najdem na ostrem brusu tudi cestni odbor za okolico Ljubljansko, vzdramil sem se. Zato hočem tu povedati kako je slavni cestni odbor vnet za napredek.

Da bi se vender jedenkrat delo, že pred 20 leti začeto, dovršilo, potrudil sem se na želje mnogih sprožiti stvar v novič, obračal sem se do raznih posestnikov, da pripomorejo z denarnimi doneski ter podpišejo primerne vsote. Nabral sem več podpisov za brezplačni odstop zemljišča, v denarji pa 350 gl. beri: tri sto in petdeset gl., vrhu tega od stavbinskega društva za posipanje brezplačno ves potrebni gramoz. Napravil sem potem na mestni ma-

gistrat prošnjo, v kateri sem poudarjal potrebo, da se cesta čez Črno Vas in Lipe do Dolzega Grabna podaljša do Podpeči in s tem napravi neposredna zveza najkrajšim potom iz okolice Preserske, Raki-tenske in Borovniške z glavnim mestom Ljubljanskim.

Važnost te ceste pripoznala se je že davno od vseh udeležencev, tudi mestni zastop se tej ideji pridružujoč obrnil je nanjo svojo pozornost, kar se razvidi iz aktov.

Toda ne samo pozornost obračal je mestni zastop tej ideji, temveč v ta namen cestnemu odboru Ljubljanske okolice obljubil 1000 gl. podpore ter to podporo stavil celo vrsto let v proračune!

Žalibog, da je malomarnost zakrivila, da se delo ni na daljevalo, in da mestni zastop ni imel povoda se dalje brigati za to izvršitev ter je iz svojih proračunov izbrisal določeno, a neporabljeno podporo. K sreči se sedaj za blagor občinstva vneti može v novič te ideje poprijemljejo.

Storilo je vse potrebno. Od raznih posestnikov tamošnjega močvirja dobili so se podpisi, da brezplačno odstopijo zemljišče, za cesto potrebno, tudi se je dobilo v ta namen prostovoljnih doneskov 350 gl., od stavbinskega društva Ljubljanskega brezplačno potrebnega gramoz za posipanje ceste. Ker bi ta cesta ne le za okolico, ampak tudi za glavno mesto bila velike važnosti, zato sem v imenu vseh udeležencev prosil, da bi se mestni magistrat o potrebi in važnosti te ceste prepričal, ter v novič odločil že davno obljubljeno podporo v znesku 1000 gl., da se prej ko mogoče delo prične. Na to prošnjo dal je mestni magistrat dne 14. sept. 1888 ta le odlok: Ta prošnja vrača se prosilcu s pozivom, da naj jej poskrbi še podpis cestnega odbora Ljubljanske okolice, ker jo bo mestni magistrat mestnemu zastopu le tedaj predložiti in priporočati mogel, če jo stavi kompetentna oblast, t. j. cestni odbor Ljubljanske okolice.

Ko dobim tako rešeno prošnjo, podam se ž njo k načelniku cestnega odbora s trdno nado, da se bode ta prošnja podprla, podkrepila in podpisala. Pa kako sem se varal! Od g. načelnika samega dobim prošnjo nepodprto nazaj, ter izvem, da so bili vsi odborniki istega mnenja, kakor načelnik, vsi proti omenjeni cesti. Dragi čitatelj, ako razmere poznaš, sodi sam.

J. B.

Iz Velikih Lašč 10. januarja. [Izv. dop.] Tukajšnje bralno društvo je imelo dne 6. t. m. svoj redni občni zbor. Volil se je nov odbor 7 udov namreč gg. Josip Hočevar Podloški, predsednik, Ivan Dobnikar, kaplan, podpredsednik, Blaž Hudovernik, tajnik, Ferdo Doganec, blagajnik in odborniki Julij Murgel, c. kr. pristav, Fran Gruden, zasobnik, Fran Ivanc, učitelj. Mej vsemi isti večer storjenimi sklepi najvažnejši in gotovo častivreden je ta, da si postavi društvo nalogo, preskrbeti pokojnemu rojaku Franu Levstiku v njegovej rojstni vasi, v Dol. Retji, spomenik in daruje v ta namen 70 gl. Društveniki pa so še isti večer mej seboj nabrali v isti namen 31 gl. Obljubili so se še drugi doneski. O tej zadevi in njenem napredovanji poročal bodem še kedaj.

spoda in namestivši kubitko na gozdni jasi, privabil je takoj prvo leto pred vsem drugim s suharjem in kašo cel pevski zbor raznovrstnih poljskih cvrčkov, katerim je v okolni travi pritegovalo na tisoče tovarišev.

Drugo leto je Jakob Jevstafič pričel jemati s sabo v kubitki na Bogato učitelja Ivanuške, Grigorevskega. Bil je to dolg, suh bursak, vedno poteč se, neroden in molčljiv; po jedenkrat na mesec, vselej ob istem časi, se je opil, da se nič ni zavedel ter vedno hodil v dolgem nankinastem habatu jasno žolte barve, takó da je bil iz daljave podoben velikemu kanarčku. Jakob Jevstafič se je rad z njim prepiral o filozofiji in o tajnostih prirode, kajti Fedor Stepanovič je bil ves mistik, dočim je bil Jakob Jevstafič frامason iz lože Elagina, krajan povestnega Miroviča, s katerim je v kadetnem oddelku skupaj stanoval. Učitelj je imel še drugo posebnost, katera je Jakobu Jevstafiču napravljala mnogo veselosti. Še z burse (semenišče) prinesel je učitelj navado, da si je sam pral ne samo perilo, marveč i obleko. Kadar je bilo oboje dovolj umazano, šel je na vrt k ribniku ali v gozd k jezerom doneckim. Slekkel je obleko in perilo, vse natanko pregledal, potegnil v suknjo utakneno iglo, zašil, kar je trebalo, vse skupaj opral in ožl, razobesil

po grmih, da se je sušilo, sam pa se je iztegnil v pesek poleg hladne vode ter si mislil: „Ko bi le sedaj-le imel še steklenico tokajca, ali vsaj piva!“ Jakob Jevstafič ga je nekoč dobil nazega pri teh opravih ter ga od sih dob ni mogel pogledati brez smeha.

Učitelj ni sam prišel na Bogato. Pripeljal je s sabo tudi krotkega žrjava, kateremu so rekali „general-adjutant“, in katerega je imel Jakob Jevstafič močno rad. Ta žrjav je že nekaj let živel v Prišibu ter se takó navadil ljudij in njih navad, da po zimi ni nikoli šel iz kletke, po leti pa je z drugo domačo perutnino cel dan ošabno hodil po dvoru, kljuvaje vsaktero reč in bojujoč se s psi in svinjami za pomije. Zato pa je jeseni, ko so preko neba letala krdela njegovih divjih tovarišev, sivi pátron po cele dni stal zamišljen ter na to z nogami in krili pričel delati čudne in vratolomne skoke. A naj si je general-adjutant še tako prizadeval dvigniti se v zrak, vedno ga je potegnilo nazaj k tlom na dvor, katerega je bil tako navajen, in obleteviš vrt in bližnji travnik, spustil se je zopet krožeč na kuhinjsko streho ali na klet ter kakor za zabavo pričel jezno kljuvati kak kuhinjsk odpadek ali babjo cunjó. „No, brate žrjav, ali ne boš odletel?“ dražil ga je Jakob Jevstafič, stoječ na

krilci in vspominaje se lastnih mladih let, prijateljstva z Mirovičem in službe v pehotnem Pskovskem polku: „kakor kaže, ti ni več dosti za tovariše, durak! navadil, pobabil si se ter tako ostal tukaj!“

A jedva je učitelj žrjava pripeljal na Bogato, že se je družega dne na večer, začuvši v trsji glasno kričanje svobodnega, divjega krdela tovarišev, general-adjutant vznemiril, prenehaj jesti, o jutranji zarji pa je žalobno in skoro pevaje zakričal, vznedel se, odletel ter se nič več vrnil...

Dolgi čas na Bogati je naposled pričel mučiti Jakoba Jevstafiča, sosebno proti koncu druge jeseni, ko so bile kočje za zaselnike že zgrajene ter je, očistivši tri samorodne studence pod goró, jel orati in sejati ozimino. Nič ni pomagalo, niti vsaktedenski obiski sinovi, niti zaljubljena pisemca milemu drugu od same Ašenke, „če imate časa, vrnite se, ako tam vašega srcá ni prikovala nase kakšna zala stepnjačka?“ —

— Hm, še vedno tista neumna babja žarljivost! — mislil si je Jakob Jevstafič, praskaje se po tilniku. Veselilo ga ni niti dokončanje gospo-skega stanovanja, niti velika konjušnja z osmimi žrebci, pripeljanimi semkaj s pašnikov pri Prišibu.

(Dalje prih.)

S Krškega 9. januarja. [Izvirni dopis.] Nedavno sem Vam pisal, o starinah, ki jih je izkopal izredno spretni g. Jarnej Pečnik, ki se sme v svoji stroki imenovati specialiteto dežele kranjske. Srečna je roka njegova še bolj pa je bistro oko njegovo. V muzeji vidite prelepe predmete, ki jih je on spravil na dan, kakeršnih menda nema noben drug muzej. Zares Slovenci bivamo na klasičnih tleh, veliko bogastva je pod našim površjem, žal, da so sredstva preskromna in deloma razmere neugodne, da bi se kopalo in raziskavalo povsod, kjer se po pravici domneva, da so pod zemljo zagrebjeni ostanki in spomeniki starodavnih narodov in njihove kulture.

Gosp. Pečnik je kopal od 27. do 31. decembra in tudi še dne 2. t. m. ondu, kjer je stalo mesto Noviodunum, kopal je tako dolgo, da mu je mrzelo delo ustavil. Njegova marljivost ni bila brez plodu, našel je starinskih predmetov, ki so za Kranjsko „unica“. Blizu sv. Janeza cerkve v Drnovem proti Gorici izkopal je jako znamenite rimske starine. Med zagrebjenimi trupli našli so tudi seženjen globoko možko truplo, pri glavi pa lep rudeč vrček z latinskim napisom: „VTERE FELIX“ (uživaj srečno), poleg pa bronasto posodo z nekim čudnim črnilom in velik denar rimskega cesarja Antonina. Pri nekem ženskem truplu našel je zapestnico, črno-svetlo in tako lepo, da bi se nobena sedanjih gospa ne sramovala, deti jo na roko. Jdnaka se na Kranjskem še ni našla. Našel je še druge zapestnice, dve jednaki bronasti, kakeršnih na Kranjskem še ni bilo izkopanih. Dalje železen rimski sveder in bronaste klešče z najlepšo „patino“ (aerugo nobilis). Čemu so rabili te klešče, se ne ve, podobne so onim, kakeršne rabimo dandanes, kadar delimo sladkor. Gosp. Pečnik izkopal je tudi lepo pitno posodo in popolno rimsko lončarijo, tako lepo ohranjeno, kakor da je nova. Lončarija bila je od same opeke sezidana in obokana, imela je po 4 vrste po 6 lukenj, da je plamen švigal čez posodo. Dobro ohranjeni obok je 52 cm visok, prostor pred pečjo ves obzidan, 1 m 10 cm širok, 2 m dolg. Lončarija odkopala se je na njivah, kjer so kmetje že stotine let orali. Bila je 1 m 60 cm pod zemljo. Vidi se natančno, kake peči so Rimci imeli za piskre in za lončene posode sploh. Te najdbe so velezanimive in tako lepo ohranjene, da si lepših misliti ne moremo. Muzeju Ljubljanskemu čestitam na teh pridobitvah, gospodu Pečniku pa želim tudi v bodoče jednako srečo, pa več podpore. S.

Domače stvari.

— (Dr. Ausserer) odložil je, kakor smo že povedali svoj mandat za državni in deželni zbor in se preselil v Hall na Tirolsko. Na njegovo mesto bi pa rad prišel Adolf Backes, umirovljeni c. kr. sodnijski pristav. „Laibacher Zeitung“, katerej to vest povzamemo, javlja, da je rečeni kandidat preteklo nedeljo v Slovenski Bistrici mnogobrojnemu občinstvu razvil svoj program, ki je bil z velikim priznanjem vsprejet, Backes pa soglasno kandidatom proglašen. Ne vemo, komu bi na tej kandidaturi čestitali, gospodu kandidatu, ali pa nemški stranki.

— (S Koroškega) čitamo v „Miru“ par zanimivih podrobnosti: Pri občinskih volitvah v Štebau na Zili, na Bistrici v Rožni dolini in v Svetah zmagali so narodnjaki in volili same zanesljive može. — V Št. Pavlu v Zilski dolini neso vsprejeli 800 gld., ki jim jih je šulferajn ponujal za šolo. — V Šmihelu pri Pliberici ustanovila se je dne 28. decembra posojilnica za Podjunsko dolino. Načelnik je bil znani rodoljub g. Jos. Kraut v Bistrici. — V Bekštajnu so pri občinski volitvi Slovenci propali. Uzrok mlačnost, ker jih je premalo došlo na volišče. — Prošnja Št. Jakobske občine za slovensko šolo šla je na ministerstvo, ker jo je deželni šolski svet odbil in dovolil slovenski učni jezik samo za prva štiri leta.

— (Slovensko gledališče.) V soboto 12. t. m. igrala se bode v dvorani Ljubljanske čitalnice, veseloigra „Srečen oče“. Igra je vsakrat ugajala našemu občinstvu, torej smemo pričakovati mnogobrojnega obiska. Za mesec januarij sta že na repertvarij: opereta „Mesečnica“ in izvirna veseloigra „Péne“.

— (Maskarada „Sokolova“) obeta tudi letos biti najsijajnejša predpustna veselica. Sinoči razdelil je pomnoženi odbor z odborom aranžema mej posamezne odseke, kateri prično takoj delovati.

— (Kegljačka zaveza „Edinost“) odločila se je v sporazumljeni slovenskega kluba biciklistov, da priredi dne 9. februarja v dvorani Ljubljanske čitalnice svoj sijajni ples na korist „Sokolovemu Domu“. — Zanimanje za ples „Edinosti“ je prav živahno in upati je, da se isto tako obnese, kakor prejšnja leta.

— (Naznanilo in vabilo.) Podpisani odbor narodne čitalnice Ljubljanske usoja si vsem č. p. n. društvenikom prijazno naznanjati, da se imajo v letošnjem predpustu v društvenih zgornjih prostorih vršiti sledeče društvene veselice: V soboto dne 19. januarja: ples; v soboto dne 2. februarja: sijajni (Vodnikov) ples; v soboto dne 16. februarja: ples. Pristop k obema plesoma dovoljen je izključljivo le č. p. n. društvenikom, k sijajnemu plesu pa tudi po društvenih upeljanim gostom. Prošnja: K obema plesoma blagovolé naj dame priti v mali toaleti. Za sijajni ples se ne bodo razpošiljala posebna vabila. Pri vseh veselich oskrbljuje godbo vojaška godba c. kr. domačega pešpolka. Začetek vsem trem plesnim veselicam točno ob 8. uri. K obilni udeležbi vabi najprijaznejše odbor.

— (Klub slov. biciklistov,) kateri je nameraval dne 9. februarja t. l., kakor kegljačka zaveza „Edinost“ prirediti biciklistični sijajni ples, je radovoljno prepustil za ta večer „Edinosti“ čitalnične prostore, ter sklenil prirediti svoj ples pozneje.

— (Za novo deželno gledališče) je prvi načrt poslal na Dunaji živeči arhitekt Jurij Hladnik, sin bivšega prokuratorja v Ljubljani. Po tem načrtu bilo bi v gledališči za 900 oseb prostora, zgradba pa bi stala 182.000 gld.

— (Slovenskih biciklistov klub) imel je včeraj sejo, pri kateri se je sklenilo, da klub tekom meseca februarja vsekako priredi velik ples Ljubljanskim revežem na korist. Dan, kdaj bode ples, bode se še la določil. Pri tej seji priredil je klub svojemu vrlemu tajniku g. Leusteku srčno ovacijo in mu poklonil v priznanje njegovega izvrstnega delovanja lep prstan.

— (Umrli) je preteklo sredo in bil danes pokopan tukajšnji krojaški mojster g. J. Milavec, mlad a vrl narodnjak. Lahka mu zemljica!

— (Pri sv. Juriji na Pesnici) umrl je dne 9. t. m. tamošnji župnik o. Korbinijam Lajh, porojen 1840., posvečen 1866. leta, izvrsten duhovnik in narodnjak. Lahka mu zemljica!

— (Himen). Poročil se je včeraj popoldne ob 4. v tukajšnji frančiškanski cerkvi gosp. dr. Jos. Fraidl, c. kr. sodnijski adjunkt na Ptui, z gospodičino Mimi Gallé-tovo, hčerjo c. kr. državnega pravdnika Ljubljanskega gosp. dr. Gallé ta.

— (Iz Borovnice) se nam piše dne 10. t. m. Pri današnji seji občinskega odbora bila sta gosp. Josip Gorup iz Reke in g. Ivan Mahkot, c. kr. okrajni glavar v Ljubljani, jednoglasno častnima članoma izvoljena.

— (V Ratečah) pri Zidanem mostu volili so dne 6. t. m. trško reprezentanco. Načelnikom bil je izvoljen g. Fran Juvančič, blagajnikom gosp. Vogel častnim članom pa g. Josip Gorup, veletržec itd. na Reki.

— (Gosp. Josipa Gorupa) veletržca na Reki imenovali so častnim občanom tudi v Železnikih na Gorenjskem, v Poljanah pri Ribnici in v Gorenjem Logatci. Dotične diplome najočile so se v „Narodni Tiskarni“.

— (Frančiškanska provincija svetega Križa) šteje začetkom tega leta v 12 samostanih 75 mašnikov, 28 klerikov, 34 lajkov in 24 tretjerednikov. Najstarejši je o. Krizolog Groznik v Brežicah, porojen 1811. l. Na čelu provincije je o. Evstahij Ozimek. Kustos in prokurator je o. Tadej Gregorič, definitorji: Rudolf Dolinšek, Placid Fabijani, Viktor Jerančič in Krizolog Groznik.

— („Narodna čitalnica“ v Kamniku) priredi veselico v nedeljo dne 13. januarja 1889. na korist staroste igralcev gospoda Slabanja. Vspored: Damoklejev meč. Gluma v jednom dejanji. Nemški spisal Gustav zu Putlitz. Čitalnica pri branjevk. Burka v jednom dejanji, po francoski poslov. Josip Noll. Ples. Vstopnina navadna. — Začetek ob 7. uri zvečer. Odbor.

— (Bralno društvo v Kostanjevici) priredi letošnji predpust: dne 13. januarja veselico s petjem, godbo, tombolo in plesom; 2. februarja „Vodnikovo svečanost“ s posebnim vsprodom; 17. februarja veselico s petjem, godbo,

tombolo in plesom in dne 3. marca na pustao nedeljo „maškarado“.

— (Akad. društvo „Slovenija“ na Dunaji) priredi dne 14. t. m. svojo peto redno sejo. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odbora. 3. Volitev predsednika. 4. Slučajnosti. Lokal: Knaus' Restauration „zum Lothringer I. Kohlmarkt“. Začetek ob 1/2 8. uri zvečer. Gostje dobro došli!

— (Malonedeljsko bralno društvo) nam piše: Gospod Anton Špindler, c. kr. kancelist na Ptui, je tudi letos našemu društvu daroval štiri goldinarje. Bog plati!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Cetinje 10. januarja. („Pol. Corresp.) Knez Nikolaj namerava še to zimo potovati v Peterburg. Kdaj, še ni določeno. O princu Petru Karadjordjeviću se govori, da se boče preselil v drugo deželo, najbrže v severno Italijo.

Berolin 10. januarja. Pisma iz Peterburga odločno zanikavajo, da bi se car spravil z Batenberžanom.

Berolin 10. januarja. Navzlic doktor Schwenningerja ugovorom, pripeljal se je knez Bismarck semkaj. Neuralgija ni odstranjena. Bismarck bode v državnem zboru govoril o kolonijskem vprašanji, eventualno o zadevi Morierovi in Geffckenovi, potem pa pojde v Varzin.

Pariz 10. januarja. V zbornici govoril Meline v domoljubnem zmislu in v očigled predstoječi stoletnici priporočal pomirljivo politiko.

Dunaj 11. januarja. Cesaričinja dospel dopoldne iz Opatije. Vojaška konferenca pod predsedstvom nadvojvode Albrehta se je dopoldne nadaljevala.

Berolin 11. januarja. Državni kancelar zvečer semkaj dospel.

Pariz 11. januarja. Leroyer zopet predsednikom senatu izvoljen. Podpredsedniki izvoljeni so: Humbert, Magnin in Challeml-Lacour.

Rim 11. januarja. Zbornici sklicani na 28. dan t. m. — Konzistorij bode najbrže še le februarja meseca.

Razne vesti.

* (Srbija) bode odslej, kakor čitamo v listih, vsaj v jednom oziru srečna dežela. Uživala bode popolno tiskovno svobodo, brez časniškega kolka, brez kavcije. Družega ne bode treba, kakor naznaniti odgovornega urednika. Cenzura bode v bodoče samo za inostranske liste. Ko človek kaj tacega čita, nehotoma dobi skomine.

* (Prekrasno božično darilo.) Ruska carica dobila je v dar za božične praznike, katere so obhajali 6. t. m., dragoceno in velikansko znamenito pogrinjalo, v koje je z zlatom in srebrom vpletenih tristo vrtnic. Vsaka teh prelepih vrtnic vezla je druga aristokratka in tako potovalo je pregrinjalo skoraj celo leto od palače do palače.

* (Vseučilišča avstrijska) brojijo v letošnjem zimskem tečaju 11.899 rednih in 1902 izvanredna slušatelja, tedaj vkupe 13.801 visokošolca. Od teh jih obiskuje vseučilišče na Dunaji 5218 dijakov, v Pragi češko 2361 in nemško 1470, v Gradci 1296, v Krakovem 1206, v Levovu 1129, v Inomostu 862 in v Črnovicah 259 dijakov. Vrh tega pa se šola na tehničnih višjih učiliščih na Dunaji 796 dijakov, v Pragi na češki šoli 308 in na nemški šoli 184, v Levovu 151, v Gradci 139 in Brnu 113 dijakov, skupaj 1691 dijakov.

* (Grozen vrtinec) napravil je po Pennsylvaniji veliko škode. V Keadingu je 50 mrtvih, v Pittsburgu podrli je vihar novo zgradbo. Razvaline padle so na sosedne hiše, ki so deloma se zrušile. Doslej so nekda 28 oseb, mej njimi 4 mrtve, izlekli izpod razvalin.

* (Bogatiljudje.) „New-York World“ je izračunal, da skupno premoženje obitelji Vanderbiltove sedaj že iznaša 274 milijonov dolarjev. Obitelj dobiva 13.864.000 dolarjev dohodkov na leto. Ko je William H. Vanderbilt pred tremi leti umrl, ostavil je 200 milijonov dolarjev. Ta vsota se je torej v treh letih čudovito pomnožila.

* (Življenje nadstoletnega moža.) O življenji 102 leti starega francoskega kemika Chevreula se poroča iz Pariza: Navadno se zbudi ob petih zjutraj, poje takoj potem čašo gorke juhe, čita časnike v postelji in vsprejme nekaj pohodov, ob najstarejših ima drug jako krepek zajutrek, juho, meso, mlečno kavo in kruh s surovim maslom, ob jedni ustane, se obleče ter je ob dveh že pripravljen, da se pelje na sprehod. Njegov verni kočijaž Josip pelje ga navadno v park Monceau ali pa, če je vreme ugodno, na Martovo polje, kjer občuduje

stari mož „osmi svetovni čudež“ (Eifflov stolp). O petih je že zopet doma, popije samo mleko in si poišče postelj, kosi ob sedmih ter mu jed prav dobro diši, pije pa le vodo in potem trdo zaspi. Če ga drugi dan vpraša njegov pomočnik, g. Arnaud, kako je po noči spal, mu vselej odgovori, da on nikdar slabo ne spi.

Trajni zdravilni uspeh. Vsakršno trganje po hrbtu in udih ter bolečine v členkih uspešno ozdravi mazanje z Moll-ovim „Francoskim žganjem in soljo“. Cena steklenici 90 kr. Vsak dan razpošilja po poštenu povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvor. založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 4 (31—18)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 9. januarja.
V Brnu: 21, 81, 43, 53, 25.

Tuji:

10. januarja.

Pri **Malič**: Coruppi iz Wolfsdurga. — Terpotie iz Trbovlj. — Terpotie iz Trbovlj. — Lichtenberg iz Gorice. — Fabretto iz Pole. — Missalp, Carj, Stempt in Abeles z Dunaja. — Welsersheimb z Dunaja.

Pri **Slonu**: Demšer iz Železnikov. — Rozina iz Novogamesta. — Grahek iz Goice. — Hamer, Lang, Schaub, Schwarz, Seitle, Weis z Dunaja. — pi. Scheibenhof iz Beljaka. — Fecht iz Celovca. — Wagner iz Ljubljane. — Corenberg iz Trsta. — Kemper iz Sovodna, Prumbauer iz Beljaka. — Gustave iz Srrassburga.

Pri **avstrijskem cesarju**: Fischer z Dunaja. — Mayer iz Trsta.

Pri **bavarskem dvoru**: Ratloscheg iz Kočevja.

Umrli so v Ljubljani:

10. januarja: Ana Perteku, posestnica, 56 let, Kurja vas št. 20, za škrofelni. — Antonija Inglič, delavčeva hči, 7 mes., Poljanska cesta št. 44 za božjastjo. — Marija Černak, metna uboga, 54 let, Karlovska cesta št. 7 za jetiko. 11. januarja: Marija Toni, kovačeva hči, 1 leto, Kravja dolina št. 2, za vnetjem sapnika.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
10. jan.	7. zjutraj	733.6 mm.	—6.6° C	sl. svz.	obl.	2.70 mm.
	2. popol.	732.0 mm.	—3.0° C	sl. svz.	obl.	snega in dežja.
	9. zvečer	731.4 mm.	—1.6° C	sl. svz.	obl.	

Srednja temperatura — 3.7°, za 1.1° pod normalom.

Dunajska borza

dné 11. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	82.35	82.35
Srebrna renta	83.05	83.10
Zlata renta	111.60	111.70
5% marcna renta	97.90	97.85
Akcije narodne banke	886.—	884.—
Kreditne akcije	311.20	311.80
London	120.95	120.95
Srebro	—	—
Napol.	9.56	9.55 1/2
C. kr. cekini	5.69	5.69
Nemške marke	59.27 1/2	59.25
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	134 gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 „	174 „
Ogerska zlata renta 4%	101 „	75 „
Ogerska papirna renta 5%	93 „	55 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104 „	75 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122 „	50 „
Kreditne srečke	100 gld.	181 „
Rudolfove srečke	10 „	21 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	122 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	224 „	75 „

Obitelj dveh oseb išče

za od februarja naprej

stanovanje

z 2 ali 3 sobami.

Naslov upravitelstvu „Slovenskega Naroda“. (17-2)

DR. VALENTINA ZARNIKA ZBRANI SPISI.

I. ZVEZEK:

PRIPOVEDNI SPISI.

UREDIL

IVAN ŽELEZNIKAR.

Vsebina: Životopis dr. Valentina Zarnika. — Ura bije, človeka pa ni! — Maščevanje usode. — Razni spisi: Iz državnega zbora. — Pisma slovenskega turista.

Knjižica je jako elegantno, po najnovejšem uzorci in res krasno vezana. — Utisnena je na sprednji strani podoba dr. Zarnikova v zlatu in pridejan tudi njegov lastnoročen podpis. — Cena knjižici je 1 gld., s pošto 5 kr. več. — Dobiti je v „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani.

Svetovna razstava
v Bruslju 1898
srebrna svetinja.

Odlikovalne svetinje.

Higijenična razstava
v Parizu 1889
zlata svetinja.

Tovarniška zaloga sukna
EDVARDA ČERHAK-A v KRNOVU
(Jägerndorf — Avstrijska Šlezija)

prilagoča priznana dobro

(26—1)

Krnovsko

sukno in blago iz ovčje volne

Izdelke po izvornih tovarniških cenah.

Kompletne, bogato izbrane zbirke vzorcev so gospodom krojačem in razprodajalcem na drobno na zahtevanje nefrankovane na razpolago, iz katerih se lahko preverijo, kako korist bodo imeli, če bodo blago dobivali naravnost iz Krnova (Jägerndorf). — Za dobro blago in točno pošiljanje se jamči.

„SCHWARZ-GELB“

protidualistični in protipruski tednik.

Za vse leto 8 gld., za pol leta 4 gld.,
za četrt leta 2 gld.

Administracija: Wien, Währing, Herrengasse 12.

Posestvo

v bližini mesta

prodá se iz proste roke.

Več se izve v Ljubljani, na Sv. Petra
cesti št. 52. (24—1)

Izvlaček olja za sluh

c. kr. sek. zdravnika dr. Schipek-a, ki ga priznavajo mnoge avtoritete že mnogo let radi ugodnega učinka, ker ozdravi vsako neprirojeno gluhost, naglušnost, šumenje po ušesih in vsako bolezen ušes. Z nakazilom, kako rabiti, velja 1 gld. 50 kr. in se dobiva v glavni zalogi Frana Giacomelli-ja, Wien, Fünfhaus, Stadiongasse 1. (781—9)

Hitra in gotova

pomoč boleznim v želodci in njih posledicam.

Vzdržanja zdravja

obstoji jedino v tem, da se vzdrži in pospešuje dobro prebavljenje, kajti to je glavni pogoj zdravja in telesne in duševne kreposti. Najboljše domače sredstvo, da se prebavljenje uravna, da se pravo mešanje krvi doseže, da se odstranijo sprideni in slabi deli krvi, je uže več let splošno znani in priljubljeni

dr. Rosov zdravilni balzam.

Izdelan je iz najboljših, krepilno zdravilnih zelišč jako skrbno, upliva uspešno pri vseh težavah pri prebavljenju, osobito pri slabem apetitu, napetji, bljevanju, telesnih in želodčnih boleznih, pri krči v želodci, pri prenapolnjenju želodca z jedmi, zastljenju, krvnem natoku, hemoroidah, ženskih bolečinah, pri bolečinah v črelih, hipohondriji in melanholiji (vsled motenja prebave); isti oživlja vso delavnost prebave, napravlja kri zdravo in čisto in telesu da zopet prejšnjo moč in zdravje. Vsled tega svojega izvršnega upliva je zdaj gotovo in priznано ljudsko domače sredstvo postal in se splošno razširil.

1 steklenica 50 kr., 2 steklenici 1 gld.

Na tisoče pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti poštenu povzetju svote.

Svarjenje!

Da se izogne prevari, opozarjam, da je vsaka steklenica „dr. Rosovega zdravilnega balzama“ po meni prirejena in v moder karton zavita, ima na strani napis: „Dr. Rosov zdravilni balzam iz lekarne „pri črnem orlu“ B. Fragnerja, Praga 205—3“ v nemščini, češčini, madjarsčini in francoščini, na pročelji pa natisneno moje zakonito varovano varstveno znamko.

Pravi

dr. Rosov zdravilni balzam

dobi se samo v glavnej zalogi

B. FRAGNER-ja, lekarna „pri črnem orlu“,
Praga, št. 205—3.

V Ljubljani: G. Piccoli, lekar; Vilj. Mayr, lekar; Eras. Birschitz, lekar; Jos. Svoboda, lekar; U. pl. Trnkoczy, lekar. V Postojini: Fr. Baccaroloh, lekar. V Kranju: K. Savnik, lekar. V Novem mestu: Dom. Rizzoli, lekar; Ferd. Haika, lekar. V Kamniku: Jos. Močnik, lekar. V Gorici: G. Christofolletti, lekar; A. de Gironcoli, lekar; R. Kürner, lekar; G. B. Pontoni, lekar.

Vse lekarne v Avstro-Ogerskeji imajo zalogo tega zdravilnega balzama.

Tam se tudi dobi s na tisoče zahvalnih pisem priznано:

Pražko domače mazilo

zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Rabi se, če se ženam prsa unamejo ali strdijo, pri oteklinah vsake vrste, pri črvi v prstu in pri zanohtnici, če se roko ali nogo zvije, pri morskeji mrtvi kosti, zoper revmatične otekline, kronično unetje v kolenih, rokah in ledjih, zoper potne noge, pri razpokanih rokah, zoper odprte rane na nogah in na vsakem delu telesa splošno, vratnej oteklini.

Vse bule, otekline in utrdine ozdravi v kratkem, če se gnoji, izvleče ven ves gnoj ter v kratkem ozdravi.

V škatljicah po 25 in 35 kr.

(178—19)

SVARILLO! Ker se Praško univerzalno mazilo od več stranij ponareja, opozarjam, da ga po pravem receptu le jaz izdelujem. Pristno je samo, če imajo rumene škatljice, v katerih je mazilo, nauk, kako je rabiti, na rudečem papirji tiskan v devetih jezikih in so zavite v svetlomodr karton, ki ima natisnjeno varstveno znamko.

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani naglušnost, in po njem se dobi popolno že zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gld. av. velj.

ČEBELNO-VOŠČENE SVEČE

prodaja

PAVEL SEEMANN v LJUBLJANI.

(855—6)